

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0174174

Dato: 3. september 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 754 af 29. juni 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Gitte Lillelund Bech (V).

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren henviser i svaret på alm. del – spm. 550 til, at der er forskellig politik i forskellige lande, og at det er begrundelsen for, at man ikke engang i fortrolig form kan oplyse udvalget om, hvilke lande, der forhandles DBO med. Ministeren bedes med baggrund i dette svar redegøre for, hvorfor man ikke spørger de lande, som man forhandler DBO med, om deres politik på området?

Svar: Jeg vil gerne benytte lejligheden til nærmere at redegøre for arbejdet med DBO'er, og for hvordan jeg ser samarbejdet med Folketinget på dette område.

En DBO er en overenskomst mellem to lande A og B, hvor det aftales, hvornår indkomster, som flyder fra kilder i land A til en modtager i land B, kan beskattes i land A og inden for hvilke begrænsninger. Desuden indeholder DBO'erne bestemmelser om administrativt samarbejde (udveksling af oplysninger m.v.), og endelig indeholder de en lempelsesbestemmelse. Lempelsesbestemmelsen indeholder regler om, hvordan land B skal nedsætte sin skat således, at dobbeltbeskatning undgås.

For at Danmark som kildeland ("land A") skal kunne beskatte en indkomst, der udbetales fra Danmark til en modtager i land B, skal to ting være opfyldt. For det første skal den pågældende indkomst være undergivet begrænset skattepligt til Danmark efter intern dansk lovgivning. Dernæst skal Danmark have mulighed for at beskatte den pågældende indkomst efter Danmarks DBO med land B. Begge betingelser skal være opfyldt.

En DBO repræsenterer hermed en fravigelse fra intern dansk lovgivning. Uanset hvad der måtte fremgå af den danske lovgivning, kan Danmark kun beskatte i det omfang, at det er muligt efter en DBO.

Frem til begyndelsen af 1990'erne eksisterede der en generel bemyndigelseslov, hvorefter regeringen uden Folketingets samtykke kunne indgå DBO'er. Bemyndigelsesloven var i sig selv hjemmel. Bemyndigelsesloven blev afskaffet med den begrundelse, at i og med at den interne skattelovgivning er vedtaget af Folketinget, så skal afvigelser fra den interne skattelovgivning også vedtages af Folketinget. Siden da har Folketinget i hvert enkelt tilfælde tiltrådt nye DBO'er, ændringer af DBO'er (ændringsprotokoller) og opsigelse af DBO'er i form af love, der har bemyndiget regeringen til at tage sådanne skridt.

En DBO er en international aftale mellem to lande og forhandles af regeringen. Rent praktisk foregår forhandlingerne på embedsmandsplan, og når der er nået et resultat, forelægges dette regeringen (skatteministeren) til godkendelse. Når politisk godkendelse foreligger i såvel Danmark som i det andet land, kan DBO'en undertegnes.

Det næste skridt er, at DBO'en formelt skal tiltrædes af de to lande. Her varierer procedurerne fra land til land. I Danmark er proceduren som bekendt den, at regeringen fremsætter et lovforslag om, at DBO'en kan tiltrædes, og når Folketinget har vedtaget dette forslag, kan Danmark endeligt tiltræde. Herefter afsendes der ad diplomatisk vej en tiltrædelsesnote, og når begge lande har tiltrådt, træder DBO'en i kraft.

Folketinget bliver i det fremsatte lovforslag bedt om at sige ja eller nej til den nye DBO eller den nye protokol i dennes helhed. Hvis Folketinget ikke er enig i forhandlingsresultatet, kan man forkaste tiltrædelsesloven og dermed den nye DBO, men Folketinget kan ikke stille ændringsforslag til f. eks. kildeskattesatserne eller andre enkeltelementer i DBO'en.

Folketinget kan dog – som ved ethvert andet lovforslag – stille forslag om, at Danmark ikke skal udnytte beskatningsretten efter en DBO i visse tilfælde. Det kan f.eks. være et forslag om, at dansk beskatning af pensionsudbetaling kun skal gælde for kommende pensionister.

Der findes kun ét eksempel på, at et forslag om tiltrædelse af en DBO er blevet forkastet af Folketinget – og det var højst sandsynligt et resultat af en afstemningsfejl. Et identisk lovforslag blev senere vedtaget af det samme Folketing.

Jeg har på denne baggrund vanskeligt ved at se, at de eksisterende procedurer og samarbejdsrelationer skulle være problematiske. Der er som oftest fuld politisk enighed om de lovforslag, som regeringen fremsætter om indgåelse af DBO'er, uanset regeringens partifarve. DBO'er har hidtil været et politisk konsensusområde, og jeg håber meget, at dette kan fortsætte.

Selve forhandlingsforløbet og omstændighederne omkring dem må være omgivet af den gensidige fortrolighed og diskretion parterne imellem, som forholdene nødvendiggør. Dette er altid en almindelig forståelse parterne imellem, og det ville næppe være fremmede for forløbet at skulle drøfte spørgsmål om, hvorvidt man måtte informere denne eller hin part om forhandlingerne.

En DBO er resultatet af en politisk forhandling mellem to stater.

Offentlighed om politiske forhandlinger fremmer ikke muligheden for at opnå brugbare resultater – som det også kendes fra andre politiske forhandlinger.

Af hensyn hertil, af hensyn til de af vores forhandlingsparter, som har samme opfattelse, samt af de hensyn, som er nævnt i svaret på spørgsmål 751, ser jeg ikke nogen grund til, at andre end regeringen skal have indsigt i, hvem Skatteministeriet forhandler DBO'er med, så længe forhandlingerne ikke er afsluttet, eller at give oplysninger om forløbet af forhandlingerne med et andet land, herunder f.eks. oplysninger om de forskellige muligheder for udformningen af DBO'ens artikler, som drøftes med det andet land.

Jeg agter derfor ikke at gøre min politik på dette område afhængig af, om det andet land er enig eller ikke.